

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Urto/3/2019
Identifikačné číslo spisu:	7014897623
Dátum vydania rozhodnutia:	30.09.2019
Meno a priezvisko:	JUDr. Gabriela Šimonová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2019:7014897623.3

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Šimonovej a sudcov JUDr. Štefana Micháliku a JUDr. Viliama Dohňanského, na neverejnom zasadnutí konanom 30. septembra 2019 v Bratislave, v konaní o uznávaní a výkone cudzieho rozhodnutia na území Slovenskej republiky, o odvolaní odsúdeného L. K. proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 21. novembra 2018, sp. zn. 5Ntc/6/2014, takto

rozhodol:

Podľa § 518 ods. 4 Tr. por. odvolanie odsúdeného L. K. sa z a m i e t a .

Odôvodnenie

Krajský súd v Košiciach rozsudkom z 21. novembra 2018, sp. zn. 5Ntc/6/2014, rozhodol tak, že podľa § 15 ods. 1, § 17 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov, sa uznáva vo výroku o vine, vo výroku o treste odňatia slobody a vykoná sa na území Slovenskej republiky

rozsudok vydaný sudcom predbežného vyšetrovania Súdu v Lecco (Tribunale di Lecco) zo dňa 12. novembra 2012, číslo rozsudku 679/12, potvrdený rozsudkom Odvolacieho súdu v Miláne (Corte d'Appello di Milano), sp. zn. 2948/2013, zo dňa 24. apríla 2013, výkon nariadenia 15. júna 2013, ktorým bol L. K. uznaný vinným z páchania trestného činu nezákonného obchodu s omamnými a psychotropnými látkami podľa čl. 73 ods. 1 a ods. 1bis Dekréту Prezidenta republiky 309/90, ktorý mal spáchať tak, že

bez povolenia v zmysle čl. 17 uvedeného Dekrétu prezidenta republiky 309/90 neoprávneným spôsobom prevážal a prechovával 3669 gramov psychotropnej látky typu kokaín, rozdelenej do siedmich balíčkov, za účelom ich postúpenia tretím osobám. Zistené v I. dňa 3. apríla 2012, keď okolo 16,45 hod. podrobila Finančná stráž v Lecco kontrole motorové vozidlo BMW série 3 EČV C., ktoré riadil obvinený L. K.

Za to mu bol uložený trest odňatia slobody v dĺžke 1825 dní. Podľa § 517 ods. 2 Tr. por., § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. odsúdený bude pokračovať vo výkone trestu odňatia slobody bez jeho premeny v

ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti predmetnému rozsudku podal odsúdený L. K. odvolanie. V písomných dôvodoch odvolania v podstate namietal dĺžku zostávajúceho trestu. Krajský súd v Košiciach nepostupoval pri riešení tejto otázky zákonne. Odsúdený žiadal, aby odvolací súd zrušil napadnuté rozhodnutie, doplnil potrebné dokazovanie vo veci a následne sám rozhodol.

K podanému odvolaniu odsúdeného sa vyjadrila prokurátorka Krajskej prokuratúry v Košiciach v tom smere, že rozsudok Krajského súdu v Košiciach považuje za správny a navrhla, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) odvolanie L. K. zamietol ako nedôvodné.

Najvyšší súd na podklade podaného odvolania preskúmal napadnuté rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že odvolanie odsúdeného L. K. nie je dôvodné.

Podľa § 518 ods. 4 Tr. por. proti rozsudku o uznaní cudzieho rozhodnutia je prípustné odvolanie, ktoré môže podať odsúdený, prokurátor alebo minister spravodlivosti. Odvolací súd na neverejnom zasadnutí odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné. Ak odvolanie nezamietne, zruší napadnuté rozhodnutie a po doplnení konania, ak je potrebné, sám rozhodne rozsudkom, či sa cudzie rozhodnutie uznáva, alebo neuznáva.

Z predloženého spisu vyplýva, že v trestnej veci odsúdeného L. K. už najvyšší súd uznesením zo 14. júna 2018, sp. zn. 6 Urto 3/2017, zrušil rozsudok Krajského súdu v Košiciach z 1. júla 2015, sp. zn. 5Ntc/6/2014, a vec mu vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie.

Krajský súd v Košiciach po zrušení a vrátení predmetnej veci odstránil vytýkané nedostatky a rozhodol rozsudkom z 21. novembra 2018, sp. zn. 5Ntc/6/2014, s ktorým sa najvyšší súd plne stotožňuje.

Najvyšší súd má za to, že Krajský súd v Košiciach vyložil dôvody rozhodnutia zodpovedajúcim spôsobom, dostatočne a presvedčivo. Správne rozhodol o uznaní a výkone rozsudku cudzozemského súdu (talianskeho), pretože v posudzovanom prípade boli na uvedený postup splnené zákonné podmienky. Argumenty napadnutého rozsudku sú zrozumiteľné a dostatočne logické, vychádzajúce zo skutkových okolností prípadu a relevantných právnych noriem. Odvolací súd ďalej pripomína, že v dvojinstančnom súdnom konaní rozhodnutia súdov tvoria jednotu a pri existencii kvalifikovaného rozhodnutia súdu prvého stupňa, dáva odvolaciemu súdu možnosť v podrobnostiach poukázať na dôvody, na ktorých súd prvého stupňa založil svoje rozhodnutie.

Najvyšší súd ďalej s poukazom na odvolacie námietky odsúdeného L. K. považuje za potrebné uviesť, že dôvody odmietnutia uznania a výkonu cudzieho rozhodnutia sú taxatívne uvedené v § 16 zákona č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z. z. < o výkone väzby v znení neskorších predpisov. Odvolacie námietky uvádzané odsúdeným nie sú dôvodom, s ktorým zákon automaticky spája účinok v podobe odmietnutia uznania a výkonu cudzieho rozhodnutia.

S poukazom na vyššie uvedené najvyšší súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.